

lamint a Chicagói világiállításán első díjat nyert — mintegy a Ruby és a Garnet között foglal helyet s míg a Garnet ahogy sem állja a rozsdát, a Reward igen merev, viharálló szalmája a rozsdát is jobban bírja. Mindkét fajta buza magja hosszukás, nyúlós, sötétvörös, u. n. „semihard” vagyis félkemény s bár a Reward gyengébb hozamu, a beőle örült liszt nem sárás, mint a Garnet. Mindemellett a Garnet kitűnően bevált, különösen a rozsdamentes északon s a Reward is arról híres, hogy az északiabertal Peace River vasut utolsó állomásán, Wembley-ben már évek óta „bumper crop”-ot termelt.

UJABB KISÉRETEZÉSEK A „PRELNDE” CSOPORTTAL

Míg az előbb leírt Marquis és Ruby csoportba tartozó búzáik általánosan elterjedtek, a Prelnde csoportba sorolandó fajták már csak a legészakabbra fekvő farmokhoz jöhetnek számításba. Ennek a csoportnak a legismertebb búzája a Prelnde a legkorábban beőré faj az egész földkerekségen. Sokszor már nyolc nappal korábban vágható a Ruby-nál s noha éppen nem nevezhető bőtermőnek s így nem lehet az előbbi két csoporttal együtt említeni, meglepően jó termés-hozamra is képes kedvező körülmények esetén s oly magas északi vidékeken is megterm, ahol más búzafaj szóba sem jöhet. A Prelnde kalásza rövid, szakállas, lágy, telve meglehetősen kemény, vöröses, igen nehéz, vasos, de túlkönnyen pergő maggal s így — mint többek között a Ruby csoport fajtáit — a Prelnde is „green side” azaz nem teljesen érett, zölös állapotban vágandó. Szalmája rövid s noha szemre eég htvány, de az erősebb viharokat is állja s ezért az északi vidékeken kívül még ott is találkozhattunk vele, ahol más buza szalmája a kívánt magasságot meg szokta haladni. A lisztjéből dagasztott kenyértésztát gyorsan megkelet ugyan, de a színe nem elég „pale” azaz sápadt ahhoz, hogy a Early Red Flie, vagy a Ruby szeméből örült „Patent Flour”-ral fölvehetné a versenyt.

A tar Forward búzát az ottawai Central Experimental Farm-on tenyésztették ki a közelmúltban a Prelnde-ből s noha ennél két-három nappal későbben érik csak be, sikerült a Prelnde több hátrányos tulajdonságát kiküszöbölni, amennyiben a Forward lisztje már hófehér s a kalásza sem szakállas.

Ez volna a három prérirtomány különleges időjárás követelményeinek leginkább megfelelő búzafajták rövid jellemzője, melyhez, mintegy kiegészítőül legközelebb a „coarse grain” azaz a zab, árpa, rozs és lenfajokat fogom ismertetni.

AMERIKA LÁZASAN KÉSZÜLŐDIK AZ ELNÖKVÁLASZTÁSRA

COOLIDGE — HOOVER VAGY SMITH? AZ EGÉSZ VILÁGRA KIHAT AZ EREDMÉNY

A világ számára kevés fontosabb politikai esemény van, mint az Egyesült Államok elnök választása. Más országokban is változnak az államfők, köztársasági államokban gyakori az elnök választás, ám az Unió elnökének megválasztásának eseménye általában egyetlen állam belpolitikai irányváltásánál. Többet jelenthet ennél, mert az Egyesült Államoknak példátlan nagy szerepe van ma a világ politikai és gazdasági életében, már pedig az elnök személyének változása egyúttal sokszor teljes politikai, személyi és irányváltást is jelent Washingtonban. Ha az elnök távozik, abban az esetben vele megy, nemcsak a kormány, de eltávoznak a közéletből szinte mindazok, akik eddig a hatalmas birodalom ügyeit intézték.

Miért van ez így? Azért, mert az Egyesült Államokban a politikai pártok változását teljes mértékben keresztül is viszik, ha valamelyik párt megbukik. Ezt pedig az okozza, hogy az Unióban a kormány nem a parlamentnek felelős, hanem az elnöknek; minden állami tisztviselő tulajdonképpen az ő megbízottja. Amikor a demokraták megbuktak, új emberek jöttek. Ha a republikánusok távoznak, új emberek, új politikát csinálnak.

Egyik hír szerint Coolidge mégis vállalja a jelölést az Egyesült Államok elnökségére.

A másik hír szerint a republikánusok hivatalos jelöltje Hoover lesz, aki az élelméletet szervezte meg a háborúban és akit az amerikaiak a legjobb szervezőnek tartanak.

A demokraták viszont Smith, new-yorki kormányzó jelölik ezúttal, aki föltötte népszerű ember az Unióban. Wilson óta a republikánusok vannak uralmon, Smithnek kellene visszahó-

dítani a republikánusoktól a párt számára az uralmat.

Ha Coolidge vállalná a jelölést, nyilván meg is választanák. Ha vállalja: akkor ezt akkor teszi, ha a republikánusok többségét biztosítottan látják. Coolidge-et ekkor második választásnak meg elnöknek. Ő ugyane Harding halála után, mint alelnök került az elnöki székbe és újból megválasztották. Háromszor még senki sem volt az Unió elnöke, Washington sem. Coolidge lenne az első.

Mit jelentene Coolidge megválasztása? Elsősorban azt, hogy az Unió továbbra is kívül maradna a Népszövetségben. Jelentené a harcias flottaprogram fenn tartását. Jelentené az amerikai imperializmus politikai és gazdasági területen. Jelentené a Doves-terv fenn tartását az európai jóvátételi kérdésekben. Jelentené továbbá a száz Amerikát, vagyis az alkoholtilalmat. Jelentené fenn tartását a nagyipar kémizelését harcának a piacokért. Jelentené a beavatkozást Közép-Amerika ügyeibe, főleg a nikaraguai csatorna érdekében. Jelentené Szovjet-Oroszország elismerését további megtagadással.

Ha Hoover lenne az elnök, vagyis, ha a republikánus párt maradna uralmon, de Coolidge távoznék, az már némi irányváltást jelentene az amerikai politikában. Hoover mindenképp előttré szorítaná az európai államok amerikai adósságának ügyét, vagyis az egész jóvátételi kérdést újra rendezné, amivel szemben Coolidge a további taktikázás híve. Hoover nyilván legfontosabb feladatának tekintené, hogy az Unió számára új piacokat szerezzen, vagyis, hogy minden föltötte Európát tegye fogyasztóképesé. Ellenben bizonyos: Hoover sem menne be a Népszövetségbe és ő is

az imperialista, valamint pánerikail politikát csinálná.

Ha a demokraták győznének... Előreláthatólag a demokraták is kívüli maradnának a Népszövetségben és ők is szorítottan maradnának. Ellenben: nyilvánvalóan csökkenték a flottaprogramot, vagyis eltüntették az ellenét Anglia és az Unió között. A demokraták e mellett erősebben agrárpolitikát követnének, miután részben a farmerekre kívánnak támaszkodni. A trösztök ellen is szigorúbban hajtanák végre a törvényeket.

Coolidge mandátuma 1929 március 5-én jár le. Az elnök választási mozgalom láza ellenben már magasra szökhet. Ennek egyik oka, hogy az elnököt tudvalevőleg elektorok választják, minden államból annyit, ahány szenátort és képviselőt küldnek a kongresszusra. Ha a választásnál egyik jelölt sem kapja többséget, a három legtöbb szavazatot kapott jelölt közül a képviselőház választja

Keletkanadában a legjobb, legbiztosabb és legrögszabb pénzüldés iroda.

Pénzküldéseikért teljes felelősséget vállalnak.

HAZAK, FARMOK STB., ADAS-VETELET INTÉZTESSE VELEM

Bármilyen ügyes-bajos dolgában forduljon hozzám:

LOUIS SZABO

BOX 244 515 SOUTH Main Str. Welland, Ont.

A „CANADIAN NATIONAL RAILWAY EXPRESS” magyar megbízottja.

meg az elnököt, de ennél a választásnál minden államnak csak egy szavazata van. Előbbiek csak az Egyesült Államok olyan polgára választható, aki már betöltötte a 35 évet.

A küzdelem már áll. A világ érdeklődésével és izgalommal várja a véget. Az amerikai elnök választásánál valóban államok és nemzetek soráról van szó; annyit jelent a hatalom, amely az elnök kezében van. Gondoljunk csak Wilsonra s akkor tudjuk miről is van szó!

Davis barátsága milliommossá tette Seiberling-et

Edgar E. Davis és Frank A. Seiberling kora fiatalaságtól elválaszthatatlan jó barátok voltak. Egy ideig együtt verekedtek az étellel, de a sors mégis arra kényszerítette őket, hogy elváljanak.

— Most utaink elágaznak, — szólt Davis, — de erős bennem a hit, hogy újra össztalálkozunk.

Davis elutazott Sumatrába. Az volt a terve, hogy gummitültetvényes lesz.

— Sokat foglalkoztam e kérdéssel, biztosra veszem, hogy mint gazdag ember térek vissza.

Frank marasztalta barátját.

— A vállalkozás kockázatos. Egyelőre még van nekem anynyim, hogy abból ketten is elvergődünk. Féltetek.

Minden hiába volt: Davis elutazott. Aztán sűrűn érkeztek tőle a levelek. Küzdelemről, vergődésről adott hírt. Majd apró sikerek örömhírét hozták. Később nagyobb, jelentősebb eredményekről számoltak be. A tize dik évben aztán levél érkezett:

— Célt értem. Gazdag vagyok! Indulok haza. Ott újabb vállalkozásba fogok.

Nem sokára a gazdag Davis csakugyan újra megélehetette hű barátját. Rövid ideig élyeztek a visszaemlékezések boldog óráit, ezután egy nap Davis beavatta barátját új vállalatának ötletébe.

— Texasban óriási kiaknázatlan területek vannak, amelyek olaj- és petroleumforrásokat rejtgetnek. Mérhettlen gazdagság forrása vár ott réám.

Davis elutazott Texasba, földet vásárolt és kutakat kezdtet furatni. De hasztalan volt minden erőlködés. Se olaj, se petroleum nem jelentkezett. Davis kétségbeesetten látta álmait özszeomlani.

— Pedig biztos, hogy gazdag petroleumforrások vannak a földeim alatt.

De már nem bírta pénzzel. A gazdag Davis ismét szegény lett. Már hitele sem volt sehol. A kétségbeesés utolsó pillanatában jelentkezett barátja, Frank.

— Nem hagyhatlak cserben. Eladtam, pénzzé tettem mindenemet. Itt van 60.000 dollár. Ez minden vagyonom. Tégy vele, amit akarsz.

— Tovább furatom a földet! — kiáltott boldogan Davis.

A munka újult erővel indult meg és a várva várt eredmény nem sokára jelentkezni kezdett. Aztán gazdagabb források mutatkoztak. Davis újjonvaga fizette vissza a kölcsönt barátjának és visszasietett Texasba.

Frank a visszakapott pénzen Frank Seiberling Rubber Co. név alatt hatalmas vállalatot létesített, mely azonban — rövid fennállása után — megíngött. Ekkor Davis eladta területet egy csekély részét és az így kapott pénzzel barátja segítségére sietett. A vállalat megszűndült, talpra állott, a hatmillió dollár, amelyet Davis adott, ismét felvirágoztatta. Azóta néhány év telte el és Frank vállalta ez évben már visszafizette Davisnak a hatmillió dollárt a kamatokkal együtt. Mind a két barát dugszdag ember lett. Egymás segítségére nélkül teljesen tönkre mentek volna!

Leromlott a kanadai buza minősége

Ottawa, március 27.

John Millar, a Qu'Appelle kerület (Sask.) liberális-progresszív képviselője ma azzal a kérdéssel fordult a kormányhoz, vajjon megfelelnek-e a valóságnak azok a hírek, melyek szerint a kanadai búza minősége gyengébbre taksálja az angliai piac, a néhány év előttinél.

Hon. James Malcolm, kereskedelemügyi miniszter válaszában kijelentette, hogy a liverpooli gabonatözsde vezetőségétől kapott értesítés szerint a búza minősége valóban jelentősen leromlott az utolsó két esztendőben.

Hogy a gyengébb minőség oka a rosszabb termésben vagy kevésbé gondos megművelésben — esetleg más körülményekben keresendő, erre vonatkozólag nem tudott feleletet adni a miniszter, hangsúlyozta azonban, hogy — amennyiben a minőséget nem sikerül rövidesen újra a régi színvonalra emelni, ez nagyon károsan fogja érinteni a kanadai búza jönevét és értéket.

Ami érhető is. Aki annyit futtatással törí magát a csúsznak, annak muszáj izzadnia. Különsen, ha a nap is élesen vág.

Alattunk már az Új Szent János kórház, messzebb mindaposabbbra megy le a Hármashatárhegy, amikor megint csak megáll János. Megáll s könyörögs pillant reám:

— Apukám, olyan éhes vagyok, hogy mindjárt meghalok! Hát ez az. A halálos éhre való figyelmeztetés pontosan következik be minden félóránban s ez a körülmény az, amely föltötte meglassítja elönyomulásukat. Leülünk hát és eszünk. Miye elérnek a Svábhegy szélső vilját, épen háromszor pihentünk le falatozni. A közbesső időt mehékekkel kell kitöltenem, amelyek — nem is kell talán hangoztatni — legérdekesebb meséi a világnak, mióta egyáltalán akadnak ilyen apró túristák, akiknek főpasszliója a mesehallgatás.

Hogy mi minden nincs azokban a mesékben!

Előbb azonban, a svábhegyi villák északi szélénél meg kell állni, mert János is megállt:

— Apukám, olyan éhes vagyok, hogy mindjárt meghalok! Harapunk hát valamit s felcíhelődven, újból mesemondás következnek. E rendkívül módosított mesékben szerepel például Földi Miklós, aki úgy odanyekentette a cseh óriást, hogy a szerencsétlenség leest a nádárga. János nagyot kacagott a henegegő pemák vitéz csf elvárdóosságán s elégtétellel teszi hozzá:

— A magyarl embel mindenkit megvel!

Szó esik e mesék során a Macskó-családról, melynek feje több izben is üzent már, hogy látogassuk meg őket egyszer budai barlangjukban. Persze Jánost se felejtették el magukkal vinni! Nem érdektelen az a másik meg történet eset sem, mikor a szűrék oly pokoli furfanggal csapta be a farkaskomát, ki a bőrével fizette meg e rút rászédést. És így tovább.

Aközben ama hely felé közeledünk, hová — a Normafa alá — párosával jártak szerelmesek egy boldogabb korban, előbb azonban rövid erdön kell áthaladnunk János fantáziája felgyűléptenyomon biztosít, hogy fenevadakat lát a fák mögött. Egyszer egy oroszán forgatja rá a szemét, majd egy szündisznó pislog feléje gyanusan s ha nem lenne kéznél az apja, Isten a megmondhatója, mi csoda vége lenne egy ilyen védtelen emberkének!

Déltájt ott állunk a jánoshegyi kilátótorony előtt s megfellelő pázsitos után kutatók, mert János jóideje zaklat már:

— Olyan éhes vagyok má! — hogy mindjárt meghalok!

Külön is hozzátesszi, hogy csep-pet sem fáradt, csak együnk már valamit. Persze a legényke dénsnek is vége egyszer s mire a Zugligetnek kezdünk aláereszkedni, egyre sűrűbben meg kell állni, némi pihenés céljából. Estére hajlik már, mikor egy kurtakocsmá udvarán üldögélünk, a fák alatt. En sört rendelke, János szótát iszik, de mind lapo-

sabbakat pislant felém s a fejem mindürüben lenyaklik.

Hát bizony, a fiatalembert alighanem a hátamon fogom hazaszállítani. Mint rendszeren.

Ugy is lett. A villamoson már elszunyókált s ez nagy szerencséje volt. Mert mindenkimósolygott rajta, még az is, akit bő epesztelt volna egyébként. De hát lehetett is. A fácántollon, mely a levegőbe szúrt, a hegy-mászó bakkancsokon, s a hátimászákon, a rákötözött macskával. Maga a hős aludt mélyen. Egy idősebb ur annyira nevetett, hogy kijött a könnye:

— Micsoda ádáz kis túrista!

A villamosmegállótól, ahol lezálltunk, csakugyan egy cíptetem hazáig, amint előreláthatatlan minden gondolkodó ember. A hátamon.

Am az ilyen végelgyengülés csak egy-egy nagyobb túra után szokott bekövetkezni nála. Mert vérmérséklete szerint fickándózó természet, sőt vannak egyéni akciói is, amint ez nyomban ki fog derülni.

A legutóbbi nagyvakáció előtt, csaknem a vizsgák hetében már, különös fölfedezésre jutottam. Megtudtam véletlenül, hogy Ágnes kisasszonyt, valahányszor hazafelé tart az elemi iskolából, egy udvarias ifju kisergeti egészen a kapuig s ott elbúcsúzik tőle annyira elöcsékény formák között, hogy az már több volt, mint gyanus. Később kinyomoztam, hogy a tett rekész lovag egy osztállyal jár fölőbb ömagységánál, vagyis a harmadikba. Ahogy a szobába lépett volna s üdvözölven szü-

leit, letette a táskáját, eléje álltam:

— Mi az, kisasszony? Hát téged már fiatalemberek kíséretnek?

De a fruska nem jött zavarba túlságosan:

— Egy uccában lakunk, apukám. Igazán nem tehetek róla! János is jelen volt e riportnál. Némi fejcsóválás közt szóltam aztán:

— Ha megégsz, meglátlak velem, megmondom a tanító nének. Különsen János ugys az udvaron szokott játszani és ha azzal a legényvel lát együtt, bejelenti nekem.

János, kinek a gyöngébb nem íránt érzett ellenszenve köztudomású, azonnal felajánkozott:

— Apukám, vigyáznai fogok lá a kapu mellett.

Azzal el is felejtettem az egész szót.

Másnap déltájt, egy tizenkettő előtt, benyit hozzám János és azt kérdezi ártatlan képpel:

— Mikor gyön hazam Ági, apukám?

— Tiz perc múlva, kisfiam.

S tovább babráltam valaminem gondolva semmineműs kálódásra.

Igy mult el tiz-tizenkét perc, amikor váratlanul arra ütöm föl a fejemet, hogy János befelé fut a kaputól, végig az udvaron, föl a lépcsőházban s aközben torkaszakadtából kiabál:

— Megint azzal a fiuval gyön Ági! Az lesz neki a fétje! az lesz neki a fétje!

Csak akkor riadok rá, hogy ez az elszánt ember a kapu mögött leskelődött a nénjére. Kü-

KANADA HELYE A NEPSZOVETSÉGBEN

Ottawa, március 26.

KANADÁNAK A NEPSZOVETSÉGBEN VALÓ RESZVETELERŐL VOLT SZÓ AZON A BANKETEN, MELYET DANDURAND SENATORNAK A GENFI ÜLÉSEKRŐL VALÓ VISSZATERESE ALKALMAVAL RENDEZTEK A BIRODALOM FOVAROSÁBAN. A DISZLAKOMÁN MEGJELENT WILLINGDON LORD, KANADA KORMANYZOJA ES EGESZ NEREG KÖZELETI KIVALOASAG. A

KORMANYZO BESZEDEBEN KIEMLTE AZT AZ ELŐKELŐ ES FONTOS SZEREPET, MELYET KANADA A NEPSZOVETSÉGBEN BETÖLT MAJD MAGAROL A NEPSZOVETSÉGRŐL BESZÉLT, ELMONDVAN, HOGY BAR ENNEK AZ INTENZMÉNYNEK IGEN SOK HIBAJA VAN, MAGA AZ A KÖRÜLMENY, HOGY ERENTE LEGALABB EGYSZER ALKALMAT AD A VILAG ÖSSZES NEMZETEI KÉPVISELOINEK A SZEMELYESTALALKOZASRA, IGEN NAGY JELENTŐSÉGGEL RUHAZZA FEL A NEPSZOVETSÉGET.

PENGŐJÉT, DOLLARJÁT KOLDJE A „PANNONIA” ÚTJÁN 296/2 Main St. WINNIPEG, MAN.